

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 10
miesięczne złp. 4.

IMIĘNA RZYMSKIE.
Jutro Euzebinsza Biskupa.

IMIĘNA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Mścigniew.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACJE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 00 R red w miarze Parzyckiej	stopnie ciepła podług Reaumur	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery.	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi.
14 2	27 2. 209 2 095	— 0°, 8 — 1, 4	1, 78 1, 60	Północny mocny	Pochmurno	Snieg
10	3. 808	— 0, 8	1. 33	„ „ Pn Zachodni słaby	„	„

Ogłaszając prenumeratę na następny kwartał, Redakcyja GAZETY KRAKOWSKIEJ uprasza Szanownych Abonentów o wczesne zapisywanie się; gdyż później zgłaszający się nie będą mogli odebrać pierwszych numerów Gazety, albowiem Redakcyja taką tylko ilość exemplarzy odbijać postanowiła, jaka po obliczeniu najdalej do dnia 6 Stycznia r. p. Abonentów, okaże się być potrzebną. — Prenumerata kwartalna Złp. 10, miesięczna Złp. 4.

Cześć Urzędowa.

Nro 5001.

OGŁOSZENIE.

TRYBUNAŁ I. INSTANCYI

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okregu.*

W myśl artykułu 770 kodexu cywilnego, wzywa mogących wykonać prawo do spadku po niegdy Janie Wędrychowskim pozostałego, a mianowicie z summy 161 złp. wraz z zaległemi należeciami się mogącemi procentami, na nieruchomości pod L. 417 lit. a przy ulicy Rogackiej, na rzecz Jakóba i Maryanny Wędrychowskich dzieci tegoż, z miejsca pobytu niewiadomych, hypotecznie zabezpieczonej, składającego się; ażeby w przeciągu 3 miesięcy, od dnia ogłoszenia takowego obwieszczenia, z prawami swojemi, do tej pozost

stałości w Trybunale I. Instancyi legitymowali się; po upływie bowiem powyższego terminu, spadek wzmiankowany skarbowi publicznemu tutejszo-krajowemu, przyznanym zostanie.

W Krakowie dnia 30 listopada 1837 r.

Sędzia prezydujący,

K. Hoszowski.

Sekr. Tryb. Librowski. (2 r.)

Dnia 19 grudnia b. r. o godzinie 10 ranej w domu pod N. 492 przy ulicy ś. Jana w Krakowie izba na szynku na dole z piwnicą i mieszkaniem do niej należącym na lat 3 po sobie idące od nowego roku 1838 przez licytacyją wypuszczona więcej dającemu zostanie.

Zyczący sobie zadzierżawienia raczy się

wpotrzebawadum złp. 30 zaopatrzyć w miejs-
scu i cześnie wyżej przepisany.

Kraków dnia 12 Grudnia 1837 r.

Skorczyński Kom. Sąd.

Cześć Polityczna.

WIADOMOŚCI Z POCZTY W CZORAJSZÉJ.

— Warszawa 1f Grudnia. —

Wczoraj u JOO. Xistwa Jchmość Warsz.
był świetny wieczór na pokojach zamkowych.

N. Pan z dnia 19 września (1 październi-
ka r. b. najlaskawiej raczył przeznaczyć
pensye emerytalne roczne: P. Sierawskiéj
żonie wyszłego za granicę jenerala bryg. b.
wojsk polskich przez wzgląd na smutne po-
łożenie w jakim się znajduje, złp. 4.000,
w połowie dla niej, a w połowie zaś dla 4
nieletnich dzieci.

Oczekiwany z niecierpliwością Noworo-
cznik *Pierwiosnek*, zawierający rozmaite pło-
dy literackie, których autorkami jedynie są
panie i panny, już wyszedł z druku.

— Paryż 4 Grudnia. —

Postanowiem królewském z dnia 1 b. m.
marszałek hr. Valée, mianowany jest guber-
natorem jeneralnym Algieru. —

Zdaje się, że ciągle niepogody, wstrzymu-
ją działania wojenne w Hiszpanii. Don Car-
los, miał rozpisać nakazać znaczne kontrybu-
cyą w Nawarze. —

Xiąże Orleans mustrował wczoraj na dzie-
dzińcu Tullierów kilka półków liniowych o-
sady paryzkiéj.

List z Madrytu na d. 22 z. m. w dzien-
nikach angielskich i francuzkich ogłoszony,
tak mówi: »Niemasz nic oplakańszego jak
obecny stan prowincyi hiszpańskich, i nictak
niedorzecznego jak postępowanie rządów ma-
dryckich. Estremadura z roskosznemi swo-
jemi równinami, jakkolwiek nie jest ogrodem
Hiszpanii, jest atoli jéj najbogatszą prowinc-

cyą, i oddaloną od gniazda wojny domowéj.
Teraz garstka karlistów, bezkarnie po nią
plądruje, którym nikt tam nieprzeszkadza
rozpościerać się najspokojniej, klasztor Gua-
delupe w drugą Cantawieję zamieniać i mi éć
za główną podstawę działań w Estremadurze,
mieć w nim składy swoich zdobyczy, i bez-
pieczny punkt oparciasię wrazie, gdyby zmu-
szeni byli do odwrotu. — Klasztor Gua-
delupe, leży na piętnaście leguas od wscho-
dniej strony Truxillo, na skale niedobytéj.
Karliści mają tam 1600 ludzi, między które-
mi 700 konnych. Do najlepszych oficerów
tego korpusu, należy jeden francuz i niejaki
Juance, który dawniej, zostawał w służbie
królowéj. 600 ludzi pod dowództwem La Ce-
peda, stoi pod Herrerasdel Duque, a party-
zanci Lino i Ramos, na czele 100 konnicy,
sprowadzają zapasy żywności. Słowem, pro-
wincya Estremadura zamieniła się w nową
Wandę, i nieprzyjaciół, może tu do marca
6000 wojska uorganizować. —

— Dnia 5 Grudnia. —

Król przydywał wczoraj w radzie mi-
nistrów. —

Podług listów z Marsylii, cieszą się tam
nadzieją, iż xiąże Nemours zabawi dwa dni
w tém mieście. Stan kupiecki, daje dla xię-
cia tego obiad na 200 osób, licząc na każdą
100 franków. —

Niektóre dzienniki ntrzymują, iż rząd ma
zamiar zająć się reorganizacją artylleryi gwar-
dyi narodowéj paryzkiéj.

Listy z Bajonny pad d. 30 z. m. donoszą,
że D. Carlos stał jeszcze ciągle (dnia 26) w
Amurrio, i że pogłoski o postąpieniu Espar-
tera przeciw Valcarlos, nie potwierdziły się
wcale. Słychać, że jeneral Guergué, utłaska-
wiony został przez D. Carlosa. Pod Villa-
franka ma się znajdować 15,000 wojska kar-
listowskiego, które tylko czeka na przybycie
Don Carlosa, aby w kroczyć na nowo do
Kastylii. —

Papiery hiszpańskie 5 procentowe stoją

w zupełném otrętwieniu. Od kiku dni ceny ich nawet nieumieszczane w kursach giełdy.

Na giełdzie frankfurtskiej spadły już 5 procentowe na $12\frac{3}{4}$ za 100.

ROZMAITOSCI.

Historja odkrycia telegrafów.

Starożytni nie znali telegrafów, a dla przesyłania rozkazów lub wiadomości w nagłych przypadkach, zapalali ogień w miejscach najdogodniej położonych (*), wywieszali chorągwie po wieżach i górach lub też używali tub głosowych, w znacznej odległości głos ludzki powtarzających. Tegocześni zaniedbali te rozmaite niewydoskonalone środki komunikacyjne, a kiedy upodobanie w naukach rozszerzyło się w Europie, uczeni zaczęli korespondować między sobą za pomocą sygnałów, wyobrażających każdy literę alfabetu.

W roku 1684, Hooke udoskonalił jeszcze ten środek przyspieszonej korespondencji, i w miejsce ciał jasnych i przezroczystych dotąd używanych, zaczął używać ciał ciemnych nieprzezroczystych, w atmosferze odosobnionych; było to pierwsze dzieło mające jakikolwiek bądź związek z prawdziwą telegrafią. Później, systemat numeryczny zastosowany do sygnałów morskich, zastąpił miejsce liter alfabetu. Za Ludwika XVI, przedstawiono akademii machinę telegraficzną, która, chociaż Fontenel nazwał ją tylko dowcipną zabawką, zapowiedziała jednak blizkie zjawienie się wynalazku sławnego Klaudiusza Chappe. Podobne narzędzie zbudował sobie uczoney Dupuis, dla korespondowania z jednym z swoich przyjaciół. Te i tym podobne próby, utorowały drogę Klaudiuszowi Chappe, któremu powszechnie zaszczyt wynalezienia telegrafów przypisują. Rzeczywiście atoli, Chappe udoskonalił tylko wyua-

lazeł telegrafów, ułożeniem sygnałów łatwych jasnych i dowcipnych, tak jak dzisiaj są używane; z zastosowaniem do nich mechanizmu powtarzającego doskonale wszystkie znaki tak, że omylić się niepodobna, co dozwala wiernego przesłania powierzonych telegrafom ważnych zazwyczaj i stanowczych wiadomości. Chappe pierwszy zaczął używać zamiast ciał białych i okrągłych, linij czarnych, jako łatwiejszych do rozpoznania w znacznej odległości, całe to narzędzie tak zrobił mocnem a zarazem lekkim że największym opiera się burzom, może być z miejsca na miejsce bez trudności przenoszone, za wojskiem prowadzone bez najmniejszego zachodu. Po Chappie, Monge chciał zaprojektować nowe telegrafu modyfikacje, ale te odrzucone zostały. Wielu innych mechaników zagranicą próbowało także coś doskonalszego utworzyć, ale usiłowania ich pozostały bez skutku; sam telegraf francuzki dotąd miał pierwszeństwo.

Pierwsza próba telegrafu Chappa, odbyła się podczas posiedzenia konwencji francuzkiej; w przeciągu jednego posiedzenia, odebrano telegrafem wiadomość o zdobyciu miasta Condé przez wojska francuzkie; natychmiast posłano rozkaz telegrafem nadający nowe miastu temu nazwisko, i tegoż samego posiedzenia odebrano telegrafem odpowiedź, że rozkaz konwencji doszedł i natychmiast ogłoszonym został. Łatwo pojąć co za wrażenie na członkach konwencji to Chappa odkrycie zrobić musiało. W zapale swoim, konwencya okrzyknęła Chappę pierwszym inżynierem-telegrafem całej Francji i nadała mu sowite wynagrodzenie, a telegraf do wyłącznego użytku rządu przekazanym został; to jest, że wzbroniono prywatnym używać tego dzielnego środka komunikacyjnego.

Pokilkakrotnie kupcy i spekulanci usiłowali wyjednać u rządu zezwolenie na założenie telegrafów dla użytków prywatnych, ale usiło-

(*) U nas, ten rodzaj komunikacji, nazywano Wiciami.

wania skutku pozostały. Robiono także rozmaite próby, ażeby zastosować telegrafy do użytku nocnego, przez zawieszenie w nocy lamp kolorowych u sygnałów telegraficznych, jakoż próby te kompletnia się udały: dotąd atoli niezrobiono bliższego z takowych prób użytku. Nowe odkrycia względem zastosowania elektryczności do telegrafów, zagrażają upadkiem wynalazkowi Chappa i zapowiadają wypadki, które więcej do pomysłów bajecznych jak do rzeczywistości należeć się zdają.

Czy nauka politycznej ekonomii za naszych dopiero powstała czasów?

(Podług p. Blanqui).

Też same błędy, też same zadania handlowe, też same teorie o które sprzeczałyśmy się i dotąd sprzecamy, były przedmiotem rozpraw sporów i badań u starożytnych, i rozwiązywano je naówczas mniej więcej szczęśliwie, a zawsze w widokach polepszenia bytu towarzyskiego narodów.

Wszelkie zadania handlowe, z natury swojej ulegają we wszystkich czasach, walce przeciwnych sobie interesów, bo to co jest zyskiem dla jednych, jest stratą dla drugich, bo niepodobna jest prawia ustanowić równowagi pomiędzy producentami i konsumentami i połączyć ich węzłem wspólnego interesu. — Mylili się w swych zdaniach starożytni i my też samo ponowiliśmy błędy.

W Egipcie klasa bogaczy uciemniała nuboższą klasę ludności a te przesławne piramidy, niezatarte noszą ślady dumy i próżności ówczesnych wieków; przesiąkły one potem nieszczęśliwych ofiar, które je wznosić musiały bez żadnej dla siebie, dla ziomeków i dla kraju korzyści. Stan ten rzeczy do dziś dnia tam się niepoprawił, bo chociaż na pozór, dzisiejszy Egipt olbrzymie poczynił w cywilizacji postępy, wiemy jednak, że niedawno z rozkazu Mehueda Alego 15,000 ludzi pracowało około kopania kanału, bez płacy, bez odzieży, o suchym kawałku chle-

ba, a nawet bez potrzebnych do nakazanych robót narzędzi. Grecy zrobili niektóre postępy w zawodzie przemysłowym, zakładali fabryki, ale wszędzie niewolnikiem robili. Xenofont tyle skorzystał z nauk Sokratesa, że dla odróżnienia ludzi wolnych od niewolników, tych ostatnich na grzbiecie piętnem naznaczać kazał, a zarobek ich pracy służył mu do zakupywania większej liczby niewolników. Ateńczykowie znali systemat celny, i z tego powodu podobne naszym miewali między sobą spory, które nieraz do zamieszek doprowadzały. — U Rzymian, cesarz Nero, zaprojektował zniesienie opłat celnych, lecz senat sprzeciwił się temu, dając za przyczynę, że podobny krok rządu, otworzyłby pole do wielu nowych roszczeń o zniesienie innych podatków, czego dopuszczać byłoby za strony rządu niepolitycznym postąpieniem. — Pliniusz starszy nastawał uporczywie ażeby nietylko zachowano ale powiększono nawet cło na produkta indyjskie; skarżył się na wydatki i na zbytek szerzący się z powodu używania wyrobów, plodów a szczególniej perfum z nadbrzeżów Indusu sprowadzonych. Ileż nas niekosztują, są to jego słowa, wynysły żarłoków i namiętność strojenia się kobiet. !!
(Dokończenie nastąpi).

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 14 do 15 Grudnia.

Kmitowa Salomea, Studencki, Baczakiewicz, z Polski; — Sobolewski ob., Bobrowski Włodzimierz, Ferencowicz Antoni, Lekczyński Sylwester, z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Rytt Jan, Boniecki Antoni do Polski,

Ostrzeżenie na rok 1838.

Kryspin hr. Żeliński płacąc wszystko gotówką, ostrzega ninięszemu wszelkiego rodzaju kupczącą i rzemieślniczą publiczność, aby do domu i do dóbr jego nic na bóg nie robiono ani dawano, w razie przeciwnym sami sobie szkody ztąd wyukle przypisać będą winni.

(1r.)